

Two tales of folklore from the Djúpivogur area, Iceland.

erla@djupivogur.is

Nykurhylur

Nykur er þjóðsagnavera sem líkist hesti að því undanskildu að hófar nykursins snúa aftur og hófskeggin fram. Nykurinn reynir gjarnan að tæla menn á bak sér, en þeir sem það gera sitja þar fastir með einhverjum hætti. Nykurinn hleypur þá óðar að vatninu eða ánni þar sem hann býr, steypir sér á kaf og drekkir þeim sem á honum situr. Varast ber því nykurinn.

Einu sinni voru bændur í Fossárdal að sláturstörfum. Skildu þeir eftir hálf fleginn stórgrip og gengu frá, en þegar þeir komu aftur var gripurinn horfinn. Upp úr því varð vart við nykur sem hélt sig í neðsta hyl árinna. Eitt sinn var skírt barn á Fossárdal og skírnavatninu hellt í ána að skírninni lokinni. Ekki líkaði nykrinum þetta vel og færði hann sig þá úr ánni og út á Breiðina. Sagt er að hann uni sér hið besta þar enn þann dag í dag.

Nykur is a beast from Icelandic folklore. It resembles a horse in all aspects except that its hooves face backwards. The nykur often tries to lure people to ride it, but once mounted, the rider is stuck to its back. The nykur then gallops directly into the lake or river where it lives, dives under the water surface and drowns the rider. Because of this people should be watch out for the nykur.

Once up on a time the farmers in Fossárdalur valley, close to Djúpivogur East Iceland, were slaughtering their live stock. For some reason they went away for some time and left a half-flayed horse. When they came back the horse was gone but from that day on people started noticing a nykur by the Fossá river which runs through the valley.

Later, a child was baptised in Fossárdalur. After the ceremony the holy water from the font was tipped into Fossá river. The nykur didn't like this and moved away from the river and into the Berfjörður fjord. People say that he still lives there until this day.

Skeggjasteinn

Fyrir langa löngu var fólk á bænum Kelduskógum, sem stendur norðan megin Berufjarðar, við vinnu úti á túni. Þar var meðal annars húsfreyjan á bænum að störfum en hún átti ungabarn. Hafði hún búið um það í góðu skjóli á túninu.

Skyndilega kom örn fljúgandi og skifti það engum togum að hann læsti klónum í barnið og flaug með það út yfir fjörðinn. Þegar suður yfir fjörðinn var komið var örninn örmagna og settist því með byrði sína á stein í fjöruborðinu, en þar náðu menn barninu af honum.

Barnið var drengur sem hét Skeggi og síðan er steinninn kenndur við drenginn og nefndur Skeggjasteinn.

A long time ago the people living at the farm Kelduskógar, on the north side of Berufjörður fjord close to Djúpivogur East Iceland, were at work out on the fields. Among them was the mistress of the farm, who had just had a baby. She had the infant close by, tucked it up snug in good shelter in the grass on the field.

Suddenly an eagle swooped down, captured the baby in its claws and flew with it out over the fjord. When the eagle had crossed the fjord, it was exhausted and came down onto a rock on the shore for a rest. There, people caught up with it and succeeded in getting the baby.

The baby was a boy by the name of Skeggi and from that moment onward the stone where the eagle was captured was been called Skeggjasteinn.